

стието въ чужбина. Братята му разказали за този лошъ гостиничаръ, който имъ открадналъ хубавитѣ подаръци и го помолили, ако може, като прѣспи при него, да ги вземе и донесе.

Глупчо изучилъ занаята и тръгналъ да си търси късметя. И той намѣрилъ сѫщия добъръ човѣкъ и се пазарилъ при него. Работилъ той при него много добрѣ. Когато господарътъ му го освободилъ, казалъ му: „Пари нѣмамъ да ти дамъ, нито пѣкъ мога да ти дамъ нѣщо скажпоцѣнно. Викатъ те Глупчо и тебе хората още полѣсно ще излъжатъ. Я вземи ти тази торба тя ще ти бѫде полезна. Като ѝ кажешъ три пѫти: „тояго излѣзъ отъ торбата“, отъ нея ще излѣзе голѣма тояга и ще бие всѣкиго до тогава, до когато не кажешъ: „тояго влѣзъ въ торбата“. Поне нищо нѣма да изгубишъ, само ще се браницъ отъ лошите хора.“

Глупчо поблагодарилъ сърдечно, простила се съ господаря си и тръгналъ за у дома си. Мислилъ си: „това не сѫ пари, нито трапеза съ гозби, но може би, все пакъ на пусто не съмъ служилъ“. Въ гората го нападнали разбойници, той изпиталъ върху тѣхъ вълшебната тояга и видѣлъ че хубаво тупа... Стигналъ той да прѣнощува у измамника гостиничаръ. Прѣди да си легне, далъ му да скрие торбата и му казалъ да не ѝ вика: „тояго излѣзъ отъ торбата!“, защото щѣло да стане чудо!...

Вечеръта, гостиничаря като си легалъ, рѣкълъ да види какво е това чудо въ торбата и казалъ: „тояго излѣзъ отъ торбата!“. Тоягата веднага искочила отъ торбата и започнала силно да тупа гостиничаря по главата и по гърба, той падналъ на земята и почналъ да вика за помощъ. Глупчо се събудилъ и разбралъ каква е работата. Гостиничаря, като не можалъ вече да търпи боя, веднага върналъ на Глупчо всичко и той казалъ: „тояго влѣзъ въ торбата“.

Глупчо се зарадвалъ, качилъ се на магаренцето, съ трапезата и потеглилъ за бащината си кѫща. Баща му и братята му, много се зарадвали, като го видѣли, че се враща радостенъ и донесълъ това, което той самъ спечелилъ и отърваль всичко, което братята му бѣха изгубили у гостиничаря.